

Sevgili Fatma Nur Öğretmen,

Seni hiç tanımadım. Senin sınıfında oturmadım, sesini duymadım, gözlerinin nasıl ışıldadığını görmedim. Ama bu yıl adını öğrendiğimde, içimde bir şeyler kırıldı.

Çünkü sen benim öğretmenim olmasan da, bir öğretmendin. Ve bu ülkede öğretmen olmak, çocuklara geleceği emanet etmek demek. Sen o emaneti taşıdın sonuna kadar.

O gün okulda neler yaşandığını düşündükçe yüreğim sıkışıyor. Bir okul; güvenli olması gereken, bilginin, dostluğun, hayallerin yaşadığı o yer bir anda kâbusa döndü. Ve sen oradaydın. Kaçmak yerine, korunmak yerine, bir öğretmen olarak ne yapman gerekiyorsa onu yaptın.

Seni tanıyan öğrencilerin ne kadar şanslıydı, şimdi daha iyi anlıyorum.

Ben başka bir okulda, başka bir sınıftayım. Ama bugün burada olmanın sebebi şu: Acı yalnızca o okula ait değil. Her okul senin okulun, her öğrenci senin öğrencin sayılır. Ve senin için dökülen gözyaşları yalnızca tanıyanların gözyaşı değil insanlığın gözyaşı.

Umarım gittiğin yerde huzur var, Fatma Nur Öğretmen. Umarım biliyorsun, bıraktığın iz çok derin.

Rahmetle, minnetle, saygıyla.

Elif AKDAĞ
FL / 10-A